

بیانات در دیدار قهرمانان و مدال‌آوران ورزشی و المپیادهای علمی جهانی – 28 / مهر / 1404

بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام على سيدنا محمد و آله الطاهرين سيما بقيّة الله في الارضين.

خیلی خوش آمدید و خرسندم از اینکه در این محفلی که مظهر رشد و تجلّی قدرت ملّی و قدرت جوانان است شرکت کرده‌ام. مدال‌آوران – چه در میدان ورزش، چه در عرصه‌های علمی – مردم را شاد کردند. شما ملّت ایران را با همت خودتان، با تلاش خودتان شاد کردید، جوانها را سر شوق آوردید؛ این ارزش خیلی بزرگی است. این مدالی که شما امسال، در این چند ماه اخیر، بر اثر تلاش خودتان دریافت کردید، به نظر من یک امتیازی بر معمول مدال‌های دیگر دارد؛ چرا؟ چون ما در گیرودار جنگ نرمیم. در جنگ نرم، سعی دشمن بر این است که ملّت را افسرده کند، ناامید کند، او را از توانایی‌های خودش مأیوس کند؛ شما با این مدال‌آوری‌تان توانستید نقطه‌ی مقابل حرکت دشمن حرکت کنید و در عمل، توانایی جوان ایرانی و قدرت ملّت ایران را که در جوانهایش متجلّی است، نشان دادید و ظاهر کردید. لذا شاید بتوان گفت این مدال ارزش مضاعفی دارد؛ این پاسخ، محکم‌ترین پاسخی است که میشد به دشمن داد و شما دادید.

ایران عزیز ما مظهر امید است؛ مظهر امید است. این وسوسه‌هایی که بعضی‌ها در مورد ناامیدی جوانها، نسل جوان یا امثال اینها میکنند، حرفهای مطالعه‌نشده است. ایران مظهر امید است. جوان ایرانی با استعداد و توانمند است. این نکته‌ی مهمی است که ما توانایی‌ها و مهارتها و قدرتهای جوان ایرانی را بشناسیم و بفهمیم. جوان ایرانی آن خصوصیت را دارد که میتواند در قله قرار بگیرد، کما اینکه شماها در قله قرار گرفتید دیگر: «قهرمان جهان» در فلان رشته‌ی ورزشی یا در فلان کار علمی. در قله قرار گرفتید. جوان ایرانی این توان را دارد که خودش را به قله برساند، البته اگر همت کند. این استعداد در او هست؛ آنچه لازم است همت است، تلاش است، حرکت است.

در کشور ما، بعضی از بخشهای کشور به صورت جهشی بعد از انقلاب جلو رفتند. پیشرفت به صورت جهش بود که یکی از آنها همین مجموعه‌ی کار ورزشی امسال جوانهای ما است؛ در کشتی، در والیبال، در بعضی از رشته‌های دیگر ورزشی توانستند خودشان را به دنیا نشان بدهند. ما این حالت را نداشتیم؛ ما این توانایی‌ها را نداشتیم. شاید آنچه امسال در مجموع نشان داده شد، در تاریخ ورزش کشور بی‌سابقه است. در المپیادها هم همین جور است؛ در المپیادهای علمی، نوجوانهای ما توانستند در قله قرار بگیرند، توانستند بر رقبای خودشان در یک مسابقات واقعی پیروز بشوند؛ یعنی ایران در رأس یک مسابقه‌ی بین‌المللی قرار گرفت. هر کاری شما میکنید، در واقع به حساب ایران گذاشته میشود؛ هر کاری شما میکنید به حساب ملّت گذاشته میشود. این پرچمی که این آقایان نشان دادند، خیلی بارزش است. این سجده‌ای که میکنند، این دعائی که ورزشکار ما بعد از پیروزی میکند، خیلی بارزش است؛ این نماد ملّت ایران است.

این جوانهای المپیادی، امروز یک ستاره‌ی درخشانند؛ و ده سال دیگر یک خورشید خواهند شد اگر کار کنند. اصرار بنده این است؛ به مسئولین اصرار میکنم این جوانها را رها نکنید. اکتفا نکنند به آنچه تاکنون به دست آورده‌اند؛ پیش بروند. این «ستاره» اگر پیش برود، ده سال دیگر «خورشید» است. کارهای بزرگ میشود انجام داد. ما البته از اوّل انقلاب این نقش را در جوانهایمان دیدیم. میدانید – البته جوانهای ما در کتابها هم اگر خوانده‌اند – در اوّل انقلاب، دو سال بعد از پیروزی انقلاب، [دشمنان] یک جنگی را بر کشور تحمیل کردند که هشت سال طول کشید.

این جنگ هشت ساله در اوّل انقلاب با کمبودهای فراوان، با دست خالی، به پیروزی ایران منتهی شد؛ یعنی ایران توانست دشمن خودش را، صدام را، که از همه طرف تأیید میشد، شکست بدهد؛ چه کسی کرد این کار را؟ جوانها. ابتکارها را جوانها کردند. ما از نزدیک مشاهده میکردیم. این جوانها توانستند آن روز ابتکارهای نظامی را آنچنان تنظیم کنند که بر تواناییهای بی حد و حصر دشمن فائق بیایند. این وضع میدان نبرد بود. در دانش هم همین جور؛ در میدان نبرد دانش هم همین جور. امروز جوانهای ما، بعد از گذشت سالها، در بسیاری از مراکز تحقیقاتی در رتبه های اوّل تحقیقات دنیا قرار دارند؛ در رتبه های اوّل؛ یعنی حداقل در بین ده رتبه ی اوّل قرار دارند. جوانهای ما در نانو، در لیزر، در صنعت هسته ای، در صنایع گوناگون نظامی، در تحقیقات مهم پزشکی کارهای بزرگی انجام داده اند. همین چند روز قبل از این به من خبر دادند یکی از مراکز تحقیقاتی مهم ما برای یک بیماری لاعلاج – که تاکنون لاعلاج تلقی میشد – درمان پیدا کرده؛ این خیلی مهم است. جوانها دارند کار میکنند، کشور دارد حرکت میکند، کشور دارد کار میکند؛ مظهر کار همین شماها هستید. این وضع جوانهای ما است.

دشمن این وضعیّت را نمیخواهد ببیند؛ اوّل نمیخواهد ببیند. میخواهد که اگر بشود، جلوی این وضعیّت گرفته بشود. پیشرفت علمی، پیشرفت فنی، پیشرفت در میدانهای خدماتی، پیشرفت در میدان ورزشی را دشمن نمیتواند ببیند؛ اما آن مقداری هم که وجود دارد و او نمیتواند جلوگیری کند، با راست و دروغ سعی میکند آن را مغشوش جلوه بدهد؛ کار دشمن این است؛ بعضی از ایرادها را بزرگ میکنند، بعضی از حقایق روشن را مکتوم نگه میدارند، عکسش را میگویند. شما که رفتید در قلّه ی ورزش یا قلّه ی علم ایستادید، در واقع نشان دادید که فضای ایران فضای روشنی است؛ برخلاف تبلیغ دشمن که میخواهد بگوید فضای ایران فضای گرفته است، فضای تاریک است. شما میخواهید بروید نشان بدهید که فضای ایران فضای روشنی است. سعی شان این است که خود جوان ایرانی هم باور خودش را نسبت به خودش از دست بدهد؛ این کاری است که دشمن میخواهد بکند.

البته جوانها باید تلاش خودشان را افزایش بدهند. جوانها نیروی لایزالی دارند. «جوانی» یک نیروی فوق العاده است، تمام شدنی نیست؛ هر کار هم که بکنید، هر تلاشی هم که بکنید و از این نیرو مصرف کنید، این نیرو تقویت بیشتری پیدا میکند. نیروی جوانی نیرویی است که هر چه کار بکنید بیشتر میشود، قوی تر میشود. تلاش خودشان را افزایش بدهند، استعداد خودشان را صرف ملت خودشان بکنند؛ مهم این است. حالا ممکن است بعضی ها مایل باشند در یک کشور دیگری زندگی بکنند، ولیکن باید بدانند که آنجا بیگانه اند؛ شمای که میروید در فلان کشور دیگر، هر کار هم بکنید، به هر نقطه ای هم برسید، آنجا یک آدم بیگانه اید. [اما] اینجا خانه ی شما است، اینجا خاک شما است، اینجا مال شما است، اینجا متعلق به خود شما است، متعلق به فرزندان شما و نسل شما است؛ جوان ایرانی به این نکات توجه کند. و یک بیگانه در یک کشور نمیتواند با خاطر جمع زندگی کند. می بینید دیگر که الان با مهاجرین – به تعبیر خودشان – در آمریکا و در جاهای دیگر چه جوری رفتار میکنند؛ چون بیگانه اند، چون بیگانه اند، با آنها این جوری رفتار میکنند؛ با سختی، با تلخی، با بی اعتنائی، با بی رحمی تمام با آنها رفتار میشود. خب این راجع به شما المپیادی ها و عزیزان من که برنامه های خوبی هم اجرا کردید.

این نوجوان های عزیز هم حقاً و انصافاً در واقع یک گود به یادماندنی نشان دادند؛ یعنی بنده که هرگز – جز یک بار دیگر همین جا – ندیده بودم این جور حرکات ورزشی باستانی را که این بچه ها انجام میدهند. و البته نوجوان ها ورزش سنگین نباید بکنند؛ باید هر چه میتوانند نرمش بکنند، ورزش سبک بکنند، همین کارها را انجام بدهند اما ورزش سنگین را بگذارند برای چند سال بعد. خب این مربوط به ورزش و المپید.

در این روزها یاوه گویی هایی هم نسبت به ایران عزیزمان شد؛ نمیشود ما راجع به اینها یک کلمه ای عرض نکنیم. رئیس جمهور آمریکا (۱) در فلسطین اشغالی با یک مشت حرف پوچ و با لودگی سعی کرد صهیونیست های مایوس

را امیدوار کند و بهشان روحیه بدهد؛ تحلیل من از سفر رئیس‌جمهور آمریکا به داخل فلسطین اشغالی و این کارهایی که کرد و این حرفهایی که زد این است. اینها مایوسند؛ اینها در جنگ دوازده‌روزه آن‌چنان سیلی خوردند که باور نمی‌کردند، توقعش را نداشتند، و مایوس شدند. این رفت تا به آنها روحیه بدهد، این رفت آنها را از یأس خارج کند؛ این جور حرفهایی که او زد، حرفهایی است که به مسئولین مایوس زده می‌شود. آنها توقع نداشتند که موشک ایرانی، ساخت دست جوان ایرانی بتواند با شعله‌های خودش، با آتش خودش، اعماق برخی از مراکز حساس تحقیقاتی آنها را تبدیل به خاکستر بکند؛ توقع این را نداشتند و این اتفاق افتاد؛ اینها توانستند به اعماق برخی از مراکز مهم رژیم صهیونی نفوذ کنند و آنها را تخریب کنند، نابود کنند. این موشکها را جوانهای ایرانی ساختند؛ این را ما از جایی نخریدیم، این را ما از جایی کرایه نکردیم؛ این ساخت جوان ایرانی است، این شناسنامه‌ی جوان ایرانی است. وقتی جوان ایرانی وارد یک میدانی شد و تلاش کرد، همت کرد، سعی کرد، زیرساخت‌های علمی را برای خودش فراهم کرد، کاری از این قبیل انجام می‌دهد، کارهای بزرگ انجام می‌دهد. این موشکها را نیروهای مسلح و صنایع نظامی ما آماده داشتند، استفاده کردند، به کار بردند و باز هم دارند؛ لازم باشد در وقت دیگر هم از آن استفاده میکنند. همان‌طور که عرض کردم، جمع‌بندی من این است: این یاوه‌گویی‌هایی که این آقا در آنجا انجام داد، این حرفهای سبک و رفتارهای جلف، برای این بود که به طرف مقابل روحیه بدهد، به آنها روحیه بدهد؛ آنها روحیه‌شان را از دست داده‌اند. اما چند نکته وجود دارد:

نکته‌ی اول این است که آمریکا در جنگ غزه شریک اصلی است؛ بدون تردید. خود او هم در این صحبت‌هایش اعتراف کرد، گفت ما در غزه با هم کار کردیم؛ اگر نمی‌گفت هم معلوم بود؛ تسلیحات آنها، امکانات آنها فراوان آمد در اختیار رژیم صهیونیستی تا روی سر مردم بی‌پناه غزه ریخته بشود. آمریکا شریک در این جنایت است. می‌گوید ما با تروریسم می‌جنگیم؛ بیش از بیست هزار کودک و نوزاد و نوباوه در این حملات به شهادت رسیدند؛ اینها تروریست بودند؟ کودک چهارساله، پنج‌ساله، تازه به دنیا آمده، بیست هزار از اینها را شما کشتید! اینها تروریست بودند؟ تروریست شما هستید! تروریست شما هستید که داعش را تولید می‌کنید و به جان منطقه می‌اندازید، بعد هم نگه میدارید برای اینکه یک روزی [باز] از آنها استفاده کنید – الان این جور است؛ عده‌ای از افراد داعش در اختیار آمریکایند، یک جایی آنها را نگه داشته که یک وقتی هر جا خواست از آنها استفاده کند – تروریست شما هستید! تروریست آمریکا است! در جنگ دوساله‌ی غزه طبق آمار رسمی هفتاد هزار نفر را کشتند.

در جنگ دوازده‌روزه در ایران علاوه بر کشتارهای کور و بمبی که ریختند روی سر هزار و خرده‌ای جمعیت [و آنها] را به شهادت رساندند، دانشمندان ما را ترور کردند. او افتخار می‌کند به اینکه دانشمند ایرانی را ترور کرده؛ بله، دانشمند را ترور کردید، افرادی امثال طهرانچی (۲) و عباسی (۳) و مانند اینها را ترور کردید، لکن علمشان را نمیتوانید ترور کنید. افتخار می‌کند که صنعت هسته‌ای ایران را بمباران کردیم و از بین بردیم. خیلی خب، به همین خیال باش! اما اصلاً شما چه کاره هستید که اگر یک کشوری صنعت هسته‌ای دارد شما دخالت کنید بگویید «باید» و «نباید»؟ شما چه کاره‌ی دنیاییید؟ چه ربطی به آمریکا دارد که ایران امکانات هسته‌ای و صنعت هسته‌ای دارد یا ندارد؟ این دخالتها، دخالتهای ناباب، ناجور، غلط، و زورگویانه است.

شنیدم در همه‌ی ایالات آمریکا الان مردم در خیابانها دارند علیه او شعار میدهند؛ (۴) طبق این گزارشی که دادند و شنیدید، هفت میلیون جمعیت در شهرهای مختلف آمریکا، در ایالات مختلف آمریکا علیه این شخص دارند شعار میدهند. اگر شماها خیلی توانایی دارید، بروید اینها را آرام کنید! بروید اینها را ساکت کنید و به خانه‌هایشان برگردانید. در کار کشورهای دیگر دخالت میکنند، پایگاه نظامی می‌سازند. تروریست آمریکا است؛ در واقع مظهر واقعی تروریست آمریکا است.

میگوید «من طرفدار مردم ایرانم» ؛ دروغ میگوید. این تحریمهای ثانویه‌ای که چند سال است آمریکا دارد اعمال میکند و تعداد زیادی از کشورها از ترس، تحت تأثیر او قرار گرفته‌اند، این تحریمها علیه کیست؟ علیه ملت ایران. شما دشمن ملت ایرانید، دوست ملت ایران نیستید.

میگوید «من اهل معامله‌ام، میخواهم معامله کنم، با ایران معامله کنیم!»! معامله‌ای که با زورگویی نتیجه‌ی آن از پیش معلوم باشد، معامله نیست، تحمیل است ؛ و ملت ایران زیر بار تحمیل نخواهد رفت ؛ ملت ایران زیر بار تحمیل نمیرود. اسم این معامله نیست. «بنشینیم صحبت کنیم و نتیجه این بشود»! مشخص میکند ؛ این زورگویی است. ایران را نمیشود مثل بعضی از کشورهای دیگر با این زورگویی‌ها تحت تأثیر قرار داد.

اشاره میکند که «در این منطقه‌ی به قول آنها خاورمیانه و به قول ما غرب آسیا، مرگ و نیستی و جنگ وجود دارد» ؛ خب جنگ را شما راه می‌اندازید، آمریکا جنگ‌پرداز است، اصلاً جنگ را آمریکا راه می‌اندازد، جنگ را به وجود می‌آورد ؛ علاوه بر ترور، جنگ‌افروزی میکند. این جنگ مال آنها است، مرگ مال آنها است ؛ کارهایی که آنها میکنند، کاری که آمریکا در این منطقه میکند [این است]. این پایگاه‌های نظامی برای چیست؟ این همه پایگاه نظامی در کشورهای مختلف این منطقه را آمریکا برای چه درست کرد؟ شما اینجا چه کار دارید؟ این منطقه چه ربطی به شما دارد؟ این منطقه مال مردم خود اینجا است. بنابراین، آنچه این شخص به عنوان بیان موضع بیان کرد، همه غلط و بسیاری دروغ و حاکی از زورگویی است ؛ زورگویی هم بر روی بعضی از ملتها تأثیر میگذارد، لکن بر روی ملت ایران هرگز تأثیر نخواهد گذاشت، بتوفیق‌الله.

والسلام علیکم ورحمة‌الله و برکاته

۱-دونالد ترامپ قبل از عزیمت به مصر برای امضای توافق آتش‌بس میان حماس و رژیم صهیونیستی، در کنست رژیم صهیونیستی در سخنانی ضمن تأکید دوباره بر حمایت همه‌جانبه از رژیم صهیونیستی، حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران را برای برقراری آتش‌بس کنونی لازم دانست و مدعی شد نه آمریکا و نه رژیم صهیونیستی دشمنی‌ای با مردم ایران ندارند و تنها میخواهند در صلح زندگی کنند.

۲- شهید دکتر محمد مهدی طهرانچی

۳- شهید دکتر فریدون عباسی

۴-میلیون‌ها نفر از مردم سراسر ایالت‌های آمریکا در اعتراض به فساد و ناکارآمدی دولت دونالد ترامپ در اعتراضات سراسری شرکت کردند.